

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Y. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2005, č.j. OAM-722/LE-VL02-VL02-2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2006, č. j. 63 Az 131/2005 – 52,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla pro nedostatek náležitostí odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2005 o neudělení azylu. Kasační stížnost podal žalobce z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť má zato, že podanou žalobu řádně doplnil. Navrhl proto, aby bylo napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Žalobce rovněž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť na úhradu zvoleného advokáta nemá dostatek finančních prostředků.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2007 byla žádost žalobce o ustanovení advokáta zamítnuta. Kasační stížnost žalobce proti tomuto usnesení pak byla odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2007. Následným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2007 byl pak žalobce vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a blíže zkonkretizoval důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl zároveň poučen o následcích nesplnění

výzvy. Na tuto výzvu žalobce ve stanovené lhůtě nereagoval a neučinil tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by jej zastupoval v řízení, pak ani na výzvu soudu nepředložil. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však předepsaným postupem podle ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. května 2008

JUDr. Marie Součková  
předsedkyně senátu